

[A. C. Normann.]

oppositionen sig vel næppe gennemført på én gang, og det er i så tilfælde begrænset, hvad man kan spare på denne konto.

Det vil også glæde mange, i hvert fald i det radikale venstre, at oppositionen nu uden forbehold støtter det radikale venstres gamle krav om at ophæve militærattachéstillingerne inden for NATO-området. Hidtil har de 2 partier rent ud modsat sig gentagne radikale forslag om denne besparelse, men jeg tror, den er sagligt forsvarlig, når henses til den udvikling af informationer, som hele NATO-apparatet er i stand til at formidle. Besparelsen på det område vil nok kunne andrage noget over 1 mill. kr., hvilket også i høj grad er blevet taget i betragtning.

Vi er naturligvis også interesserede i en undersøgelse af muligheden for en rationalisering af de nordiske ambassader, hvis man ellers til fordel for det nordiske samarbejde kunne bekvemme sig til at bryde med et par gamle traditioner.

Ja, jeg kunne nævne flere andre af de foreslåede besparelser, som er af interesse, men så må jeg desværre tilføje, at de nedskæringer, der foreslås på det sociale område, og som er dem, der betyder noget i penge, ikke kan undgå at bringe et tidligere venstreinitiativ ind i erindringen, nemlig Madsen Mygdals såkaldte tilpasning, der jo var en social nedskæring med brodden nedadvendt og hastigt medførte venstres selvforskyldte fald.

Jeg må sige rent ud, at en besparelspolitik, som først og stærkest rammer medlemmer af de almindelige sygekasser, og som, efter hvad jeg forstår, vil skære børnetilskuddene ned også for de allerdårligst stillede, en sådan socialpolitik er ikke det radikale venstres politik, og jeg troede egentlig ikke, at vi oftere skulle se venstre optræde i denne rolle over for de svageste stillede i landet. Man kan altid diskutere, ved hvilken overgrænse børnetilskuddene skal ophøre; men at tilskuddene skulle være for store for de små indtægters vedkommende, forstår jeg ikke at venstre mener. De skattemæssige børnefradrag kan jo slet ikke udnyttes i disse indtægtsgrupper.

Dernæst har jeg et spørgsmål til venstres

ærede ordfører, hvis besvarelse vil interessere overmåde mange både her i salen og ikke mindst ude omkring i erhvervene.

Det såkaldte program, som nu er blevet forelagt for os, omfatter også en begrænsning eller afskaffelse af statens udlån til erhvervsformål, men nu er det jo ikke ligegyldigt, om man mener afskaffelse, eller man mener begrænsning, eller om man f. eks. har tanken henvendt på statsgarantier i stedet for lån.

Der ydes for tiden 10 mill. kr. i lån til håndværk og mindre industri og 20 mill. kr. til opførelse af arbejderboliger på landet, boliger, der jo har vist sig at være en forbausende billig byggeform i forhold til andet offentligt støttet boligbyggeri. Til landvinding er statens tilskud 9 mill. kr. og dens udlån 6 mill. kr., i alt 15 mill. kr., til grundforbedring henholdsvis 8 mill. kr. i udlån og 8 mill. kr. i tilskud, i alt 16 mill. kr.

Vi finder det uforsvarligt at standse opførelsen af arbejderboliger, men det spørgsmål, som vi i det radikale venstre særdeles gerne vil have besvaret, er dette: er venstre nu blevet enig med de konservative om pure at afvise statslån, og går man i denne nye politik så vidt, at udlånene til oprettelse af husmandsbrug og gartnerier og til anskaffelse af tillægsjord nu skal ophøre?

Det er et så afgørende vigtigt spørgsmål, at det forhåbentlig vil blive besvaret af venstres ordfører. Jeg håber selvfølgelig, at svaret må blive et nej. Ikke fordi det længere er en nyhed, at man således ganske skematisk kan gå med til at nægte statslån til erhvervslivet. Det har længe været konservativ politik. Derfor er det også på en måde rigtigt, når det ærede medlem hr. Poul Møller kunne udtrykke det således i formiddags, da han talte om dette program, at der intet overraskende er deri. Nej, der er intet overraskende deri, hvis man sammenholder det med den politik, de konservative hidtil har ført, men jeg tror alligevel, det vil ængste og jeg kan godt sige forbløffe mange, hvis partiet venstre virkelig lader den politiske sammensmeltning med de konservative begynde med så hårde konsekvenser over for de mindre virksomheder i land og by, de virk-